

GILLETTE पुरुषाच्या मते WILKINSON ची कथा

Wilkinson Sword या ब्रँडच्या उगमाबद्दल Wikipedia जे सांगते, ते फार पूर्वीपासून अधिकृत आणि मान्यताप्राप्त आवृत्ती म्हणून स्वीकारले गेले आहे. तरीही, आपण ते लक्षपूर्वक वाचले तर ती एक सोयीची, विधीवत आणि परिपूर्ण इंग्रजी संयमात गुंडाळलेली कथा वाटते. म्हणून मी तिच्यावर प्रश्न उपस्थित करणे निवडतो.

इंग्रज नेहमीच परंपरावादी लोक राहिले आहेत. त्यांनी हे फार कमी शब्दांत पण अनेक कृतींतून दाखवून दिले आहे. त्यांनी कधीही राजमुकुट, आपल्या परंपरा, आपला ध्वज किंवा आपली देशभक्ती सोडली नाही.

खऱ्या अर्थाने जगाला वसाहत बनवणारे ते एकमेव लोक आहेत. याचा पुरावा असा की 140 कोटी लोक इंग्रजी भाषेत जन्माला येतात, तर 400 कोटींहून अधिक लोक ती अस्खलितपणे बोलतात.

एका अर्थाने आता आपण सगळेच इंग्रज आहोत: इंग्रजी ही जगाची समान भाषा बनली आहे.

एकोणिसाव्या शतकाच्या सुरुवातीला महाराणींच्या सेवेत असलेला एक राजरक्षक, ज्याला सगळे फक्त Wilki म्हणून ओळखत, कामावर निघण्यापूर्वी घरी तयार होत होता. नेहमीप्रमाणे स्वच्छता आणि रुबाब यांना पहिले स्थान होते.

त्याने दाढीसाठी नेहमी वापरत असलेल्या सुरीकडे हात नेला, आणि त्याच्या लक्षात आले की ती तिथे नाही. त्याची मुलगी एका मावशीकडे जाण्याआधी ती उसनी घेऊन गेली होती. एका अमेरिकन सद्गृहस्थाबरोबरच्या प्रेमभेटीपूर्वी स्वतःची निगा राखण्यासाठी तिला तिची गरज होती. अशा गोष्टी स्त्रियांचा प्रांत मानल्या जात, आणि पुरुषांनी प्रश्न विचारणे अपेक्षित नव्हते.

वेळ कमी उरला होता.

Wilki ने बायकोकडे वळून विचारले की आता काय करावे.

पापणीही न हलवता ती म्हणाली:

“Wilki, तलवार घ्या आणि दाढी करा.”

Henry Wilkinson हा विलक्षण प्रतिभेचा बहुश्रुत माणूस होता, विशेषतः अभियांत्रिकी आणि नैसर्गिक विज्ञानांत निपुण. ब्रिटिश राजघराण्याशी त्याचे व्यावसायिक संबंधही होते.

त्या क्षणापासून तलवारीचा विधी जन्माला आला.

पुढे तो मुलासाठीही परंपरा बनला.

Wilki पासून नाव Wilkinson झाले, आणि Wilkinson & Son हा कुटुंबाचा व्यवसाय बनला, ज्याने एका घरगुती विधीचे रूपांतर धंद्यात केले आणि आज आपल्याला माहीत असलेल्या नावाचा पाया घातला.

एकोणिसाव्या आणि विसाव्या शतकांच्या दरम्यान कंपनीने दाढीच्या उत्पादनांमध्ये विस्तार केला आणि सैन्याला पहिली दाढीची पाती पुरवली — पहिल्या महायुद्धात वीस लाख.

इंग्रज ग्राहक दुकानात जाऊन दाढीची पाती मागत नसत.

ते फक्त म्हणत:

“मला त्या दोन तलवारी द्या.”

दरम्यान, उत्पादन कात्र्या, मोठ्या कातरी आणि इतर अनेक कापण्याच्या साधनांपर्यंत वाढले.

महाराणींच्या दोन तलवारी
Ferdinando